

*Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Și iată de acum mă vor ferici toate neamurile.
Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui.* (Luca 1, 48-49)

BISERICA CĂRĂMIDARII DE SUS

Șos. Grozăvești nr. 7

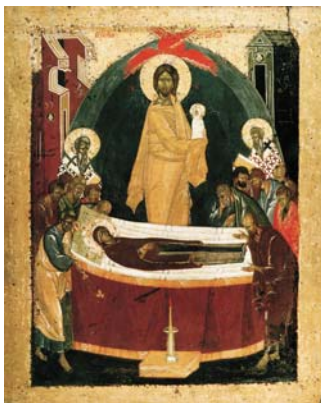
Preot paroh: **Șerban TICA** Telefon: 0720.064.152

CUVÂNT DE FOLOS

Adormirea Maicii Domnului

Când a binevoit Hristos, Dumnezeu nostru, să o ia la Sine pe Maica Sa, atunci cu trei zile mai înainte, a făcut-o să cunoască, printr-un înger, mutarea ei de pe pământ la viața cea cerească. Deci, înștiințându-se Născătoarea de Dumnezeu despre aceasta, s-a bucurat, cu bucurie mare, și s-a suit degrabă în Muntele Măslinilor, ca să se roage.

S-a întors, apoi, acasă și a pregătit toate cele de îngropare, încredințând, pe vecine că, mutându-se în ceruri, nu numai pe ele nu le va uita, ci pe toata lumea o va cerceta și o va ocroti. Și a împărțit văduvelor sărace veștmintele sale. Și a luat, apoi, iertare de la toți și, culcându-se pe pat, a făcut rugăciune pentru întărirea lumii și pentru viețuirea în pace. Și, binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Și multe vindecări s-au împărțit

tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei.

Și, s-a făcut, atunci, tunet mare și au venit de la marginele lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos, la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Și, începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au petrecut, până la mormânt, trupul cel primitor de Dumnezeu. Și, sosind în satul Ghetsimani și așezând în mormânt trupul Maicii Domnului, Apostolii au zăbovit, acolo, încă trei zile, așteptând pe Apostolul

Toma, care din dumnezeiasca rânduială, lipsea.

Și, sosind, Toma Apostolul era întristat, că nu se învrednicise să vadă, și el, chipul adormit al Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Deci, s-a deschis, cu hotărâre de obște, mormântul, pentru el. Și, dacă s-a deschis, s-au minunat, că au aflat mormântul fără sfântul ei trup și era numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trup cu tot, la ceruri.

Pe scurt, după credința Sfintei Biserici, la Adormirea Maicii Domnului, trupul ei n-a cunoscut putrezirea, care vine după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și proslăvit, a fost mutată, cu trup cu tot la ceruri, ca o pângă a întregii omeniri. Și acolo se roagă de-a pururi pentru noi. Să avem mare încredere în rugăciunea ei, că ea singură poate vorbi astfel lui Dumnezeu, ca o mamă fiului ei. Dumnezeului nostru slavă!

MIERCURI – prima din lună – 17.00 Sf. Maslu

VINERI - 17.00 Acatistul Bunei Vestiri; 18.00 Spovedanii;

SĂMBĂTĂ - 17.00 Vecernie Mare

DUMINICA - 8,00: Utrenia; 9.30: Sfânta Liturghie

ÎN SĂRBĂTORI În ajun – 17.00 Vecernie, Litie, Utrenie;

În ziua Sărbătorii – 8.00 Acatist; 9.30 Sf. Liturghie.

Duminica nu se fac parastase. Biserica este deschisă zilnic 8.00 - 19.00.

**PROGRAM
LITURGIC**

- 1 V Scoaterea Sfintei Cruci; Sfinții 7 Mucenici Macabei (*Începutul Postului Adormirii Maicii Domnului*)
 - 2 S Aducerea moaștelor Sfântului Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul Împărat Justinian cel Mare
 - 3 D **Cuvioșii: Isaachie, Dalmat și Faust; Sf. Salomeea Mironosița**
-
- Duminica a 7-a după Rusalii;** Ap. Romani 15, 1-7; Ev. Matei 9, 27-35 (Vindecarea a doi orbi și a unui mut în Capernaum); glas 6, voscr. 7
-
- 4 L Sfinții 7 tineri din Efes; Aducerea moaștelor Cuv. Mucenițe Evdochia

*Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit,
de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica vieții,
și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.*

Minunea Maicii Domnului

Vestitul tâlhar Emanuil se trăgea din satul Kalikratis. Din fragedă vârstă se dedase la furturi. Nu cruța nici pe turci, nici pe creștini. Pentru a-și arăta bărbăția, nici el nu s-a lipit de alți tâlhari și nici nu i-a primit pe cei care vroiau să i se alăture. Turcii pusese un preț mare pe capul lui. A trecut prin multe primejdii, împrăștiind durerea, nefericirea și moartea peste tot pe unde trecea. La sfârșit a aruncat ancora la limanul liniștit al Maicii Domnului, adică în Sfântul Munte. Bunul Dumnezeu, văzând râvna și voința cea bună a lui Emanuil, hotărâse altceva pentru el, căci nu voia moartea păcătosului.

Timp de cinci ani a mers din mănăstire în mănăstire, chinuit fiind de muștrările conștiinței. Dar nu se putea hotărî încă să devină monah. Își dorea mai mult să se întorcă în "lume".

În spatele Schitului Sfânta Ana, în partea de nord-vest, există săpată într-o stâncă o peșteră mare, cu o deschidere largă în față. Acolo s-a adăpostit Emanuil și, deoarece iubea atât de mult aceasta peșteră, s-a hotărât să nu o mai părăsească niciodată. Trăia în singurătate, rugându-se lui Dumnezeu și Maicii Domnului să-l slobozească "din pântecele iadului" sufletul pe care îl pierduse cu mulți ani în urmă. Toată averea lui era: un ulcior, o cruce sculptată, dăruiată de un oarecare monah și o icoană de hârtie a Maicii Domnului. În sihăstria lui, în

peștera cea umedă, unde era biciuit iarna de zăpada care intra prin deschizătura largă a peșterii, se lupta să-L găsească pe Dumnezeu cel "Necunoscut" și să-și mântuiască sufletul.

În fiecare zi pornea pe jos din peștera

Foto: George Crasnean

5 M Înaintepăznuirea Schimbării la Față a Domnului; †) Cuv. Ioan Iacob de la Neamț

6 M (†) Schimbarea la Față a Domnului (Dezlegare la pește)

7 J †) Sf. Cuvioasă Teodora de la Sihla; Sf. Sfințit Mucenic Narcis, Patriarhul Ierusalimului

8 V Sf. Emilian Mărturisitorul, Episcopul Gzicului; Sf. Miron, Episcopul Cretei

9 S Sf. Apostol Matia; Sfinții 10 Mucenici Mărturisitori pentru Hristos; Sf. Mc. Antonin

10 D Sf. Mucenici: Lavrentie, arhidiaconul, Xist și Ipolit

Duminica a 8-a după Rusalii; Ap. I Corinteni 1, 10-17; Ev. Matei 14, 14-22 (Inmulțirea pâinilor); glas

7, vosocr. 8

Pe Născătoarea de Dumnezeu, cea întru rugăciuni neadormită și întru folsință nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o; căci ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecel ei cel pururea fecioresc.

lui îndepărtată până la Schit și stătea la slujba de dimineață. Întotdeauna ajungea primul la biserică. Restul zilei, hrânindu-se doar cu puțină pâine și apă, și-l petrecea curățând cărările de vreascuri pentru a înlesni închinătorilor drumul sau clădind ziduri de piatră pe marginea prăpăstiilor și se ruga în taină Maicii Domnului. Se silea să dobândească un loc în sânul negrăitei Iubiri a Domnului. Se îmbrăca încă în haine civile, dar avea cugetarea ascetică a fericitei vieți pustnicești.

Într-o zi a venit la biserică Schitului înainte de Sfânta Liturghie. În curte erau adunați câțiva monahi bătrâni. Acolo Maica Domnului și-a întins mrejele ei pentru a prinde peștele de mult preț și blândul porumbel, pe Emanuil, pentru a-l băga în Împărăția Fiului ei.

Bătrânii, de îndată ce l-au văzut, i-au spus:

- De ce, Emanuil, deși trăiești printre noi, încă te mai îmbraci în hainele mirenești? Este timpul să lași îmbrăcămintea mirenească și s-o iei pe cea monahicească.

Emanuil însă n-a răspuns. A intrat în biserică și s-a așezat la locul său. Pe toată durata slujbei de dimineață s-a luptat în inima lui asemenea Patriarhului Iacov. Auzea chemarea "lumii" înlăuntrul său, dar și vocea "chemării de sus". Înlăuntrul său era furtună, iar el se lupta singur, ca un corăbier pe nesfârșitul ocean al inimii lui.

Atunci s-a petrecut minunea Maicii Domnului, care i-a risipit îndoilele. Nu

a văzut un lucru minunat, nu a văzut-o nici pe Maica Domnului și nici nu a auzit cuvintele ei, dar ca și Sfântul Grigorie Palama și Cuviosul Siluan, spunea: "Am simțit înlăuntrul meu minunea. Inima mea a simțit prezența Maicii Domnului, am simțit o schimbare în inima mea. Maica Domnului a vorbit inimii mele. Acolo, în inima se iau marile hotărâri și se fac aferosiri veșnice. Înlăuntrul meu am auzit vocea lină a Maicii Domnului care îmi spunea: Cu adevărat, Emanuil, de ce șovăiești? Ascultă sfatul bătrânilor! Privește, ești deja în vârstă! Ți-a albit și barba. Unde să te duci? Nu vezi cum îți poartă de grijă dumnezeieștii Părinți Ioachim și Ana și Sfânta lor Fiică, Maica lui Dumnezeu? Amintește-ti că ei nu te lasă să pleci de aici și nu doresc să te îndepărtezi de acest loc!".

Atunci Emanuil a ieșit din biserică și a spus bătrânilor:

- Rămân aici! Primesc sfatul vostru.

Când a primit tunderea monahală, s-a terminat și canionul lui și putea de acum să participe la împărtășirea Sfințelor Taine. S-a nevoit în peștera sa neprimitoare și umedă până la moarte (1888), fiindcă a iubit pătimirea de bună voie, și a îmbrăcat schima monahală, primind numele tatălui Maicii Domnului, Ioachim. A avut un sfârșit cuvios.

Din volumul *Minunile Maicii Domnului*, Ed. Buna Vestire

18 L Sf. Mucenici: Flor, Lavru, Polien și Leon

19 M Sf. Mucenici: Andrei Stratilat, Timotei, Agapie și Tecla

20 M Sf. Prooroc Samuel; Sf. Mucenici: Sever și Iliodor

21 J Sf. Ap. Tadeu; Sf. Muceniță Vasa; **Sf. Mucenici: Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust**

22 V Sf. Mucenici: Agatonic, Antuza, Zotic, Irineu și Or

*Smerenia e sângele vieții. Nu te poți mântui fără ea.
Poți să faci metanii, să cari pământ, să te nevoiești,
dar și smerenia să existe. Nu se exclud.*

Fericiți cei săraci cu duhul!

Trei lucruri cere Dumnezeu de la noi, și ne cere cu ardoare: umilință, umilință, umilință! Și *lăsați-Mă pe Mine mai departe!* Fără să renunțăm însă la treburile care ne aduc pâinea cea de toate zilele. Dar peste tot în inima mea să fie prezent Hristos!

Iată, bunăoară, se pun probleme în lumea nevoitorilor, în lumea trăitorilor, probleme de mântuire, de existență duhovnicească. Nu prea sunt pentru o mare nevoie. Sunt mai mult pentru o mare trezvie! O permanență; o vibrație continuă. Această figură de stil nemaipomenită a pus îngerii în mișcare și ei au apărut, în fel și fel, cu multă smerenie, slujind pe oamenii aceștia smeriți. Da. Sunt mai mult pentru o stare de trezvie continuă.

Cuvintele Mântuitorului: “Fericiți cei săraci cu duhul, căci acelora este împărăția cerurilor”, au legătura cu smerenia?

- Chiar despre ei vorbește! Fericiți cei smeriți! Iar aceasta, pentru că, vă spun, identitatea e chiar cu Hristos. Căci El S-a smerit. Și se smerește continuu. Cine s-a smerit, este în identitate cu El. Ferice de el! E smerit; își vede de mersul vieții lui mai departe; este umilit de către toată lumea. Știți dumneavoastră că acestea sunt valorile cele mai mari chiar și în mănăstire și în lume? Oamenii duc o viață ascunsă, sufletească, duhovnicească, dar în rest, săracii, duc o viață de sărăcie.

Sfântul Dimitrie Basarabov, care este patronul Bucureștilor, a fost văcar, în satul Basarabov din Bulgaria. Și mergea înfașurat cu cărpe la picioare căci nu avea încălțăminte.

Și râdeau copiii de el. Copii neastâmpărați, mă rog. Și, într-o zi el, păzind vitele, a călcat pe un cuib de pasăre și a omorât puii, fără să vrea. Și, sigur, i-a părut foarte rău și și-a pedepsit piciorul ăla, să nu-l mai învelescă nici cu cărpele alea. Vezi, câtă tărie câtă dorință de a fi omul lui Dumnezeu? Era sărac cu duhul, dar era bogat cu sufletul la Dumnezeu.

- Smerenia vine înainte sau după pocăință?

- Fără discuție că smerenia trebuie să fi existat mai întâi. Gândul frumos de a sluji lui Dumnezeu, de a se dăruii lui Dumnezeu. Au existat și una și alta, a existat smerenia, care s-a înmulțit în inima și în sufletul tău, iar viața de nevoie o faci pentru că ăsta e programul zilei și ajută pocăinței.

Smerenia e sângele vieții. Nu te poți mântui fără ea. Poți să faci metanii, să cari pământ, să te nevoiești, dar și smerenia să existe. Nu se exclud.

Smerenia e cea mai mare virtute?

- De fapt, este mântuitoare. Smerenia te duce până la Dumnezeu și dragostea gustă din Dumnezeu! Iubirea, dar o iubire smerită. Destul este smerenia. Singura cale este smerenia.

S-a smerit Hristos, Care e Dumnezeu, Care e Stăpân, Care ne ține cu dragostea Lui pe toți și lumea și firele de iarbă. S-a smerit Hristos și noi să nu fim smeriți? Ce ziceți?

Din volumul *Ne vorbește părintele Arsenie Papaciov*, Mănăstirea Sihăstria

23 S †) **Sf. Mucenic Lup** (Odovania Praznicului Adormirii Maicii Domnului)

24 D Sf. Sfințit Mucenic Eutihie; Sf. Mucenic Tation

Duminica a 10-a după Rusalii; Ap. I Corinteni 4, 9-16; Ev. Matei 17, 14-23 (Vindecarea lunaticului);
glas I, voscr. 10

25 L Aducerea moaștelor Sf. Apostol Vartolomeu; Sf. Apostol Tit

26 M Sf. Mucenici Adrian și Natalia, soția sa și Atic

27 M Cuv. Pimen; Sf Mucenici: Eutalia, Fanurie și Osie, Episcopul Cordovei

*Schimbato-Te-ai la față, în munte, Hristoase
Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li
se putea; strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina ta
cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei
de Dumnezeu, Dătătorule de lumina, slavă Ție.*

Schimbarea la Față

Mântuitorul i-a întrebat pe apostoli: *Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului?* Iar apostolii ziceau: *Doamne, unii zic că Tu ești Ilie, alții zic că ești Ieremia sau alții, că Tu ești unul din prooroci* (Matei 16, 13-14).

Iar Mântuitorul, vrând să scoată din mintea lor această mare greșală, că El ar fi unul din prooroci, care s-ar fi reîntrupat, (ca să scoată din mintea lor și a tuturor popoarelor creștine de mai târziu), a binevoit să-i ia pe cei trei apostoli, pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, frațele său, și să-i suie pe vârful Muntelui Tabor.

Acolo ... Mântuitorul S-a schimbat la față înaintea lor. Hainele Lui s-au făcut ca lumina, fața Lui strălucea mai mult decât soarele, iar ei, văzând aceasta, s-au spăimântat foarte și au văzut că stătea în văzduh și vorbea cu doi mari prooroci, cu Moise și cu Ilie...

... lumina de pe Tabor nu este ființa lui Hristos, ci slava ființei Lui... Niciodată ființa lui Dumnezeu nu s-a arătat cuiva, ci slava ființei lui Dumnezeu. De aceea cântă Biserica astăzi: "... arătând ucenicilor Tăi slava Ta [nu toată, ci] pe cât li se putea".

Deci, slava ființei lui Dumnezeu s-a arătat pe Tabor apostolilor. Și aceasta se poate arăta și sfinților în vremea rugăciunii celei gânditoare a inimii, celor ce știu să se roage cu inima lui Dumnezeu. Dar nu este aceasta ființa Lui, ci slava ființei Lui. Să rețineți!

Să știți un lucru. Slava ființei lui Dumnezeu este nedespărțită de ființa Lui. După cum la soare raza nu se desparte de ea, așa și slava lui Dumnezeu nu se desparte de ființa Lui. Dar nu este însăși ființa Lui, ci slava ființei lui

Dumnezeu.

Iată ce este, fraților, Schimbarea la față a Mântuitorului. Cum v-am spus la început, nu s-a făcut lumina dinafara, ci dinăuntru, adică Hristos nu Se luminează de altcineva, ca să strălucească ca luna, ci invers. La Hristos, lumina care se vedea în Tabor nu era ca la sfinții care se schimbau la față.

Așa să înțelegeți lumina de pe Tabor, așa să înțelegeți lumina pe care o pot vedea sfinții într-o mare și înaltă rugăciune a inimii. Tot omul este dator să se schimbe la față. Dar cum se poate schimba la față? Dacă ieri a fost desfrânat și s-a mărturisit, să nu mai fie! Dacă a fost hoț, să lase hoția! Dacă a fost înjurător sau bețiv, să lase beția și înjuratul sau fumatul, să lase răutățile, să le mărturisească, să le plângă toată viața, să facă canonul; și așa se schimbă omul, nu la fața cea din afara, ci la cea dinlăuntru a sufletului.

Ieri era ca un drac, slujind păcatului, și astăzi, dacă s-a pocăit, și-a îndreptat viața și s-a sfințit, se face lumină și are lumina duhovnicească într-însul și merge din putere în putere, dintr-o desăvârșire în alta...

Din volumul *Predici la Sărbători* - Arhimandrit Cleopa Ilie, Mânăstirea Sihăstria

28 J Cuv. Moise Etiopianul; Sf. Mucenic Diomid; Sf. Ana proorocița, fiica lui Fanuel

29 V (†) **Tăierea Capului Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul**; Cuv. Teodora (Post)

30 S Sf. Ierarhi: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, Patriarhii Constantinopolului; † **Sf. Ierarh Varlaam, Mitropolitul Moldovei**

31 D Punerea în raclă a Brâului Maicii Domnului

Duminica a 11-a după Rusalii; Ap. I Corinteni 9, 2-12; Ev. Matei 18, 23-35 (Pilda datornicului nemilostiv); glas 2, voscr. 11

*În munte, Te-ai schimbat la față, Hristoase Dumnezeule,
și pe cât au cuprins ucenicii Tăi slava Ta, au înțeles că,
dacă Te vor vedea răstignit, să cunoască Patima cea de bunăvoie și lumii
să propovăduiască, că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.*

Despre suferință

Când plecăm de la faptul că Dumnezeu este bun, este oare cu puțință să gândim că vrea să-l chinuie pe om și să-l asuprească? Să nu fie așa! Dar dacă Dumnezeu îngăduie să existe aceste stări în sufletele unor oameni, aceasta înseamnă că ele fac parte din iconomia Lui, din pronia Lui, așa cum a îngăduit ca martirii să sufere după voia călăilor. De altfel, Însuși Domnul S-a lăsat în voia oamenilor vrăjmași. Ceva asemănător s-a întâmplat cu martirii, pe unul l-a lăsat să sufere aici, pe celălalt l-a lăsat să mărturisească în altă parte și prin ce n-au trecut! Chinurile acestea, însă, au însemnat dovada care le-a asigurat cununa cerescă a Împărăției lui Dumnezeu, cununa mântuirii.

Dumnezeu a îngăduit, El a lăsat să se întâmple martiriul tău și așteaptă să ai răbdare, să rezisti și, pe cât poți, să-l fii recunoscător. Dintr-un anumit punct de vedere martiriul acesta este mai înfricoșător, pentru că în cazul martiriului sângelui, cineva este chinuit trupește, simte durerea, dar nu este stăpânit în totalitate de împietrire, nu are asemenea stări, ajungând pe punctul să moară duhul înlăuntrul lui, întreg sufletul și el să nu mai dorească nimic. Uneori este mai greu acest martiriu, oricât ar părea de paradoxal. Așadar, de ce nu privești lucrurile astfel, de la tine Dumnezeu nu vrea altceva decât să ai răbdare?

În multe situații în care cineva m-a întrebat: "Ce să fac, Părinte, ce vrea Dumnezeu de la mine?", s-a întâmplat să spun, adică am socotit că aceasta trebuia să răspund: "Nimic, vrea doar să ai răbdare! Dorește să suportți situația ta fără să te jeluiești, fără să-ți plângi de milă în starea în care te afli! Arată răbdare până când Dumne-

zeu va ridica de la tine ceea ce ai!"

Și cred că acesta este cel mai bun lucru, cel mai valoros pe care poate să-l facă cineva, anume să sufere, să îndure, să rabde tot acest martiriu. Multe vor avea de primit aceste suflete!

Să ne amintim încă o dată o imagine caracteristică din Apocalipsă. Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan vede sute de mii de purtători de veșminte albe stand înaintea tronului Lui Dumnezeu. Și-l întreabă unul dintre bătrâni: "Cine sunt aceștia?" "De unde să știu, răspunde Apostolul, dacă nu-mi vei spune tu?" "Aceștia sunt cei care vin din strămtorarea cea mare și și-au spălat veșmintele lor și le-au făcut albe în sângele Mielului" (Apoc. 7, 13-14).

Socotesc că nu este lăsată la o parte nici un fel de strămtorare și cu cât este mai mare cu atât este pusă la socoteală, avută în vedere, cu atât mai mult cineva o ia în considerație. Așadar, viața pe care o ducem în lume are bucuriile, dar și strămtorările și greutățile ei. Și așa zice că fericit este cel care nu se va sminti de ceea ce îngăduie Dumnezeu, ci va răbda. Doar să-și găsească un om potrivit, un îndrumător spiritual care să-l învețe să pășească în siguranță. Desigur, Dumnezeu este Cel care ne conduce, ne ocrotește, ne primește, însă ca oameni avem îndatorirea să lucrăm în așa fel încât să ne aflăm pe calea cea sigură, nu doar să răbdăm, să ne chinuim, să mergem, ci să fim și siguri că urmăm învățătura, ascultarea, calea cea neînșelătoare.

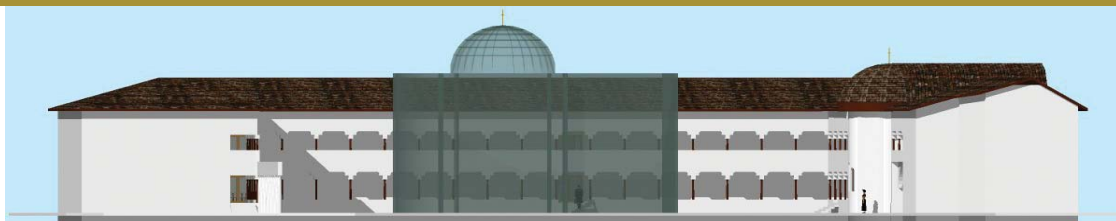
Deci, pe această cale, pe acest drum lipsit de înșelăciune pe care ne aflăm, înlăuntrul duhului ascultării și al învățării, să ne deprindem pe cât putem, să ne sprijinim încât să împlinim canonul nostru, până când va veni ceasul mântuirii.

Părintele Simeon Kraiopoulos,
Taina suferinței, Ed. Bizantină

Vă așteptăm să participați la aceste proiecte ale comunității noastre cu un sfat, cu o informație, cu puțin timp liber sau cu un ajutor material. Biserica e a tuturor.

Cont: **RO77CECEB60236RON0354379**, CEC sector 6

PROIECTE

PROIECT

Am inițiat procedurile necesare pentru racordarea bisericii noastre la rețeaua de gaz. Am primit un deviz estimativ inițial de 8450 lei, urmând să demarăm lucrările în cel mai scurt timp, așa încât instalația și centrala ce va fi achiziționată să fie funcționale până la începutul iernii acestui an. Vă rugăm să ne sprijiniți în realizarea acestui proiect.

Actualitate

La începutul acestui an a intrat în vigoare noul Statut al Bisericii Ortodoxe Române, ce aduce îmbunătățiri și clarificări modului de organizare și administrare a Bisericii, atât la nivel național, cu lămuriri despre ierarhie și lucrările Sfântului Sinod, cât și la nivel local, despre

parohii sau mănăstiri. În ceea ce privește parohiile, s-a schimbat componența consiliului parohial, acesta fiind format de acum încolo atât din bărbați, cât și din femei, și s-a desființat comitetul de femei al parohiei, acestea urmând a face parte din consiliul amintit. Consiliul Parohial este organul deliberativ al parohiei, fiind ales dintre membrii parohiei pe o perioadă de patru ani de către Adunarea Parohială – totalitatea membrilor parohiei. În consecință este necesară constituirea Adunării parohiale, mai exact reconstituirea ei, pentru ca fiecare dintre dumneavoastră să vă confirmați statutul de membru activ în cadrul Adunării Parohiale. Pentru aceasta, vom trece în viitorul apropiat la întocmirea unei liste cu toți membrii parohiei.

Foiaia parohială apare cu sprijinul financiar al Fundației Aldea-Tudorache.

Responsabil: **Pr. Șerban Tica**; Tehnoredactare: **DTP Layout Solutions**